

mener da, at naar vi kunne faa en Toldlov, kunde jeg ogsaa nok forsvare at lægge ny Udgifter paa enkelte af de Poster, der hidtil have baaret en mindre Skattebyrde, og dertil henregner jeg just Skat paa Alkohol. Jeg siger ikke, som der før er blevet sagt, jeg skulde have udtalt, at jeg med Glæde vil gaa med til en Brændevinsskat, men viser det sig, at vi kunne faa store Lettelser paa andre Maader, Lettelser, som det store brede Lag er tjent med, vil jeg kunne gaa med til at bruge Alkohol som Skatteobjekt, idet jeg tror, at det er et af de Skatteobjekter, der nok kunne bære en noget større Byrde, naar der kan skabes Lettelser paa andre Omraader, hvor Befolkningen har haardere Brug for saadanne Lettelser. Altsaa det Standpunkt, jeg her kommer til at indtage, er dette: Kunne vi faa en sund og god demokratisk Toldlov, kan jeg være med til at give en Brændevinsskat. Naar det synes, at man fra enkelte Sider har ment, at jeg til en vis Grad taler paa Reformpartiets Vegne, er det en fuldstændig Misforstaaelse, jeg taler ganske paa mine egne Vegne og ikke paa nogen andens. Hvor faa eller mange af Reformpartiets Medlemmer der ville gaa samme Vej som jeg, hvis vi en Gang naa saa vidt, at vi komme til at stemme om Brændevinsskatten, har jeg ikke Spor af Mening om; men naar jeg tror, at dog en stor Del af Reformpartiet vil gøre det, hvis vi virkelig til Gengæld kunne faa en god demokratisk Toldlov, er det, fordi jeg i de fire Aar, hvori jeg har været Medlem af dette Parti, har lært Reformpartiet at kende som et Parti, der ønsker at gennemføre gode og sunde Reformen, som gavne den store Del af Befolkningen. Derfor er jeg vis paa, at naar vi faa en saadan Toldlov sendt ned fra Landstinget, som byder virkelig store Fordele for den daarligst stillede Del af Befolkningen, og vi kun kunne faa disse Fordele ved at forhøje Brændevinsskatten, vil den store Del af Reformpartiet gaa med dertil.

Borghjærg: Den ærede Ordfører rettede det direkte Spørgsmaal til mig, hvorvidt Landbefolkningen er stegen i disse 25 Aar, samtidig med at Bybefolkningen er stegen. Han troede ikke, at det er Tilfældet. Det er det imidlertid, Landbefolkningen er stegen med 10 pCt. Jeg skal understrege, at det ærede Medlem har sagt, at han aldrig har udtalt, at Hartkornsskatterne var i Stigning. Jeg er temmelig vis paa, at det ærede Medlem har sagt det, men det er jo et underordnet Spørgs-

maal. Jeg vil understrege, at han betoneede meget stærkt, at han ikke havde sagt det. Jeg havde imidlertid faaet det ganske bestemte Indtryk, at han havde udtalt sig saaledes, og da han var bleven gendreven med Hensyn til Sognekommunerne, sagde han, at til Amtskommunerne var Hartkornsskatten i alt Fald stegen. Det glæder mig, at han nu hævder, at han ingensinde har sagt, at Hartkornsskatterne ere i Stigning, thi dermed er hele den Agitation slaaet ned, som Agrarerne sætte i Gang og have sat i Gang i adskillige Aar og særlig i denne Vinter. Hele denne Agitation er nemlig baseret paa den falske Forestilling, at Hartkornsskatterne ere i stadig Stigning. Det ere de nemlig ikke: de ere faste til Staten, de ere i en væsentlig Nedgang til Kommunerne, og de ere omtrent stabile med en lille Bølge op og ned til Amterne. Dette vil jeg stærkt understrege, thi den ærede Ordfører har her taget Fodfæstet bort under Agrarernes Agitation. Den ærede Ordfører gjorde den Bemærkning, at vi ikke uden videre kunde regne med den før omtalte Skatteletelse, thi den traadte jo ikke i Kraft straks. Ja, ingen ved jo, hvad Formue- og Indkomstskatten vil indbringe, men sikkert er det, at en Proprietær eller en Godsejer, som sidder med sin Ejendom, er sikker paa, at den en Gang træder i Kraft. Det kan være to Aar, 4, 8 eller 10 Aar, men en Gang træder den i Kraft, det er aldeles sikkert, og hans Ejendom bliver da saa meget mere værd. Derfor tror jeg vedblivende, at det vilde være en særdeles god Forretning at købe Proprietærgaarde op, naar man var vis paa Skattelovens Gennemførelse og havde Midler dertil. En anden Sag er det, om Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse skulde købe af det ærede Medlem. Det vil jeg ikke anbefale; vi have faaet nok af Kommissionærer, og vi vilde sikkert tage os svært i Agt, naar det ærede Medlem kom med sine Gaarde. Den ærede Ordfører sagde, at jeg havde klaget over, at det var Middelstandsmænd med en Formue af 25,000 Kr., der kom til at betale Skat. Det er aldeles ikke Tilfældet, han refererer mig her galt. Hvad jeg har sagt er, at der er ingen Mening i, at f. Eks. en mindre Haandværker eller handlende i en Købstad, som ejer sit eget Hus og har en Formue af 25,000 Kr. og et Par Tusind Kroner om Aaret, kom til at betale 10—20 Kr. mere i Skat — det har den ærede Ordfører ikke kunnet gendrive — for at Hartkornet kan blive lettet, og lattes des mere, jo højere man kommer